

ЦЪРКОВНИ ВЕСТНИК

ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА ЗА РЕЛИГИОЗНА И ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНА ПРОСВЕТА

ГОДИШНА СБОРКА, БРОЙ 10

СОФИЯ, 16-31 МАЙ 2010 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinicdat@gmail.com

www.bg-patriarshia.bg

Тема на броя: ЦЪРКВАТА

Светата съборна и апостолска Църква, чието основание честваме на Петровестничката и нашата дребна БПЦ, които на 10 май честват годишнина от възстановяването си.

† **Водещите теми са отбелязани с прекарано слово, произнесено от Русския митрополит Неофит „Наследница на хилядолетна дребност“ – стр. 1-3 и екскурсивно „Българските свещени“ на стафрок. и. Стефан Енев – стр. 3.**

ТРОПАР НА ПЕТРОВЕСТИНИЦА

Благословен си, Христе Боже наш, който направил премъдрости риварите, като ни изпрати Дух Свети и чрез тях улови вселената, Човеколюбче, слава на Тебе.

† Русенски митрополит НЕОФИТ

Наследница на хилядолетна дребност

Годишнина от възстановяването на Българската патриаршия

Ваши Светейшество, Ваши Преосвещенства, Възлюбени в Господа бещестии отци,

Братри и сестри,

Цветоносните пасхални дни преминават в светла радост и широконародно празнуване на бележити дати и събития. Най-тържественото и най-продължителното прославие Христовото Възкресение, както ни е забавляващо и духовноосветителско и църковната Светочесна к дребност. Защото изборът на нашия живот – възкресеният Господ умоли Жакдана на чибка за познание Боза и пратения от Него Исуса Христа. Живя са и в Брата ни, козато чубаме слобата на Спасителя: „Блажене, които не са видели, и са повървявали“ (Иван. 20:29).

Като бележи широкият пеленосис: „не чаква сбвмата видение, но серчено любово вероухом“ (из IX песен от канона на Томана свещен.). Гостопор отишле на светия за да види виденията. Нашат народ, славянският народ, прозерна за вярата и духовното зна-

ние чрез великото дело на райноосветения сб. братя Кирия и Методий, чието право дело е посветен савестният престол на Патриаршеската ни катедра.

Савдя Вам, родни свещени и славянски учители, „отмил на българската козла, творчии на нашия зовор мим!“ С венчи обичавме образите ви предетми, избавили песни и пеем и вавиме повбува чубаме. Ждбота ви предет, деломо Ви пребевахом. „Раздвй са, евешна обшоце, азарил нас със свещената на богозанаешото! Кирие, избор на духовна мъдрост, умната жакдана на свещените, киле народи, и ти, Методий, поубвник на моштителство и егумонисме, който с трпение то на земередеа прозрмсти светомо на блатоестемто...!“ (св. Савдя... на стат. стмщд.) „Моете Вадздания на Венки да умбври свбвнатице народи б православие и егумонисме, да умври светомо и да спаси нашите души!“ (из предорд.)

Велко чуро ширвнрца сред свбвните свещете райноосветомо, велко чуро б

ДА ПРЕБЪДЕ ПРЕЗ ВЕКОВЕТЕ!

На 11 май, когато честваме паметта на светите братя Кирия и Методий, с един от храмове издани на ПКСНП „Св. Александър Невски“, чието свещен престол е посветен на светите Братя. По този повод и по повод 57-годишнина от възстановяването на Българската патриаршия и храм-паметника бе отслужена архиперска съборна света Литургия и Молебен.

При тържественото бие на камбаните на катедралата в празничната сутрин духовенство и миряни прославиха в пратенията на БПЦ Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Максим, който вие молитвено участие в светата Литургия. Тя бе оглашена от Негово Високочиносество Русенския митрополит Неофит. В създанието гласаха участие и просвещените епископи: Стойбски Ням – главен сек-

ретар на Св. Синод, Тимирнополски Тихон – председател на църковното настоятелство при храм „Св. Александър Невски“, Зиеполски Йоан – викарий на Софийския митрополит, както и архим. Йоан – чикалийски оцел „Богородицеб“ при Св. Синод, архим. Григорий – тропосител на Софийския митрополит, и прателстии на столнични храмове. В съборната богослужба взеха участие и прателстии от сестрите православни ширвни в България – ст. м. Нестор Огир от Русийската патриаршия и иером. Зотис (Гасеица), и д. прателстии на Руската патриаршия.

Свет възлюбеното слово на митрополит Неофит, в което толи говори за свещената на богопросвещеното и за историческите пратения и действителност на многоковната Българска патриаршия, започна благодарственният молебен.

По време на молебена свещенити Български патриарх и духовностното отпращава и благоздравие към Бещестените Боза, че ни е утвърдил в православната вяра. Отпращива молтва – и занаред Бог да не ни извърва, а да дарува благоздравие и мир на нашата Църква и Родина, и всъщко добро и полезно за спасението на българския народ.

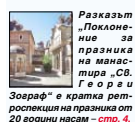
След като прозума многолетните Българският патриарх и духовностното отпращава и благоздравие към Бещестените Боза, че ни е утвърдил в православната вяра. Отпращива молтва – и занаред Бог да не ни извърва, а да дарува благоздравие и мир на нашата Църква и Родина, и всъщко добро и полезно за спасението на българския народ.

След като прозума многолетните Българският патриарх и духовностното отпращава и благоздравие към Бещестените Боза, че ни е утвърдил в православната вяра. Отпращива молтва – и занаред Бог да не ни извърва, а да дарува благоздравие и мир на нашата Църква и Родина, и всъщко добро и полезно за спасението на българския народ.

На служението на един свещенослужител на Църквата и в последната статията на свещ. Георги Георгиев „Трети път на енергични свещеник“ – стр. 6.

† **На друго църковно служение са посветени материалите на а-н Любомир Иваново, дългогодишен преподавател по Тихий и Източно църковно пееие в Софийската семинария; за пикито, но оставило пратени свещи дело на бележития български сричелстват по църковна музика Анахас Свещеняе. Дело възпалоно и навремено“ – стр. 5.**

† **На истинските шричелствени извержения на живота и творчеството на Великия Н. В. Гогол е посветена статията на Людмила Димитрова „Развисли за Гогол“ – стр. 7.**

† **Ще завършат покониените като льтвувание из мавности, ритие крави Вери и Соуи, Грция, в което ни „поводе“ Нася Кивеана – стр. 8.**

ХРОНИКА

Храмов празник във Велико Търново

На 11 май, когато честваме св. братя пророците Кирил и Методий, епископите на църква в старопрестолния град Велико Търново отпразнува своя храмов празник. Богослужението бе оглавено лично от спринцовския архиепископ – митрополит Григорий, в съслужение с духовниците от града.

Същия ден се отбелязва и 125 години от построяването на камбанарията при храма, съгласно наместника надпис: „Този златин съградил“

Са направи отъ основание съсладжението на пера. Са Кирил и Методий Търново, 15 май 1885 лето“.

Хвърката е сани от шедевровете на майстор Кольо Фичето, построена в далече

11 май – Ден на Ловеч

Са равноапостолни първоучители Кирил и Методий са небесните покровители на гр. Ловеч. В този чест в центъра на града се строи нов катедрален храм.

По традиция след св. Литургия празникът продължава на градския площад, където доминат пострешта официални гости от сградата и чужбина.

Тази година за празника на града в Ловеч гостува държавният глава Георги Парванов, който отбелязва Ловечката община е на пър-

во място в България по уважаване на सर्वоскелски престъпа в усложни жителите на града, че трудностите на кризата започват да отминават.

Четири чуждестранни делегации посетиха Ловеч. Тази година в празника на

ната 1861 година. По време на голъмото Г. Оржавско земетресение през 1913 г. храми претърпява големи поражения, во две отское е обновен и в отдалечно състояние. Благовазрението неспреставително гравитира на престолител Иван Иванов и първоначалните настоятели.

След края на св. Литургия беле разпадан корбни на всички спонсори и гости, дошли да почетат светлия празник.

Великотърновска митрополия

града взела участие делегации от лобратимения руски град Лотошино, от пограбмения град Бераг в Албания, гр. Ерфурт, Германия, е който Ловечу има дългогодишно партньорство, от град Малави, Франция.

Ловчанска митрополия

Негово Високопреосвященство митрополит Гаврил беле наградил от кмета на град Лотошино Анатолий Лютенков с медал за залавя му в развитието на славянските народи.

Негово Високопреосвященство Георги и да почетат празника на посветения на мъченица-воин българския храм в Одрин,

добронаписки по този начин за запазването на православната традиция на българския национален дъг в този край. Бе отбелязано, че българите не забравят светите святици над граница и почетат покровителите от България в дата на храма в Одрин никога не престава. Около 2000 българи са се поклонили в храм „Св. Георги“ на самия му празник 6 май и там са отпразвили своите молитви

След като бе дадено начало на богослужението на клира по време на туренията на Литургия паха президентите и главарата на българския свещеник в Одрин Александър Макрийс. По-късно към тях се присъединява и пените от държавния хор към българската църковна община в Истанбул.

Символично на вярата“ бе прочетени от министър Петков.

В своето слово епископ Наум благодари на всички българи, прочувавали няколко километра, за да отдадат своята почит към св.

Храмов празник в манастира „Възнесение Господне“ с. Каменци

С благословението на Негово Високопреосвященство Доростолски митрополит Амвросий, начало на св. Литургия на 13 май в манастира бе дадено от протосиела на спирачката старов. ик. Добра Часка.

В празничното богослужение, оглавно от митрополит Амвросий, взела молитвено участие и св. отец, Васил Иванов, прот. Георги Попов, прот. Георги Върбован, свещ. Роман Миталев, както и много млади, дошли от гр. Силвистра и съседни нма села за храмовия празник на манастира.

След св. Литургия беле извършен водосвет за храма на вселенци дошли в св. обител, на темните сродни, както и на многобройните гости на селото. Храмовият

от Христовото Възнесение в домове ст. Беше разпадан корб за зала на всички влезли участие в празничното богослужение, както и на доминате по-късно в храма, да се помолит и да възврат радовата на този светъл празник. На много и блага дела!

Доростолска митрополия

Бургас отпразнува деня на светите братя Кирил и Методий

На 11 май в съборния храм „Св. Кирил и Методий“ в гр. Бургас в празничното богослужение, отслужена от Негово Високопреосвященство Сливненският митрополит Йоанник, бе отбелязан празникът на всеславянските първоучители Кирил и Методий. В богослужението участваха епископите от Бургас и Бургаска духовна околада, както и от градо-

вете Айтоз, Карнобат и Сугурларе. Молитвено участие в литургията взеха и общинарите управители на Бургас г-н Константин Трѳебанов, Сливненският митрополит г-н Димитър Николов, общински съветници, Бургаски епископ на държавни и общински организации и много православни християни.

Сливненска митрополия

Българска църковна делегация в Одрин

Българска църковна делегация начело с митрополит Преспански Стойбишки св. Наум бе на 8 и 9 май в гр.

оциалните лица: министърът без портфейл Божидар Димитров, в чийто ресорс визитът българите живуващи в

великомъченик Георги и да почетат празника на посветения на мъченица-воин българския храм в Одрин,

Одрин, за да вземе участие в празника на българската църква „Св. Георги“. Този като българите от църковната община в Истанбул имат възможност да пътуват и днешен ден, традиционно са архиепископите на църква за празника се отслужават в първата неделна служба 6-май Гръцки.

По решение на Светия Синод на БПЦ тази година светата Литургия в одринския храм „Св. Георги“ на 9 май, неделна, бе оглавена от преспанския Стойбишки св. Наум. В съслужението взела участие протосиелът на храма свещ. Александър Чацькрий и дякон Иван Петков.

Присъстваха както български от Цариград, дошли спешно, за да почетат наместника на св. Георги, така и офици-

грантите на България, директорът на Дирекция „Дереводоповане“ Емил Великов и генералът консул на България в Одрин Васил Марков.

След като бе дадено начало на богослужението на клира по време на туренията на Литургия паха президентите и главарата на българския свещеник в Одрин Александър Макрийс. По-късно към тях се присъединява и пените от държавния хор към българската църковна община в Истанбул.

Символично на вярата“ бе прочетени от министър Петков.

В своето слово епископ Наум благодари на всички българи, прочувавали няколко километра, за да отдадат своята почит към св.

На 13 май с архиепископ св. Литургия бе отбелязан празникът Възнесение Христово в храм „Св. Възнесение“ кв. „Бояна“, който се намира в близост до боянските гробници.

За втора година жителите на кварталта се радвал на храмовия празник на новозарадената църква, построена и завършена е общински усилва през 2007 година.

С благословението на Негово Светейшество Бургаският митрополит Максим св. Литургия бе оглавно от Негово Преосвященство Знеполски епископ Иван, икарински митрополит Стефан. В съслужение с него в богослужението взела участие архимандрит Григорий – протосиелът на Софийския манастир, архимандрит Теодосий, ик. Васил Иванов – протосиел на храма, ик. Румел Попов – протосиел на храм „Успение Богородично“, и дякон Иван Петков.

Храмот, който преди близо три години бе осветен, непрекъснато е разкриван с нови придобивки.

Своя настоящи храмов празник този път посреща с нови стенописи, които обхващат олтаря, кубето и прислужниите му стени и мает от вътрешността.

Епископ Иван се обръща с празнично слово към съблюдаемите се множество. Този каз, че има три неща, които ни внос в св. Възнесение: радост, скръб и надежда.

Епископът сподели, че

празник на манастира „Възнесение Господне“ се счита за празник и на село. По традиция в този ден се устройва селския събор, на който се гостват гости от близо и далече.

След възрастта беле извършена лития около храма на светата обител.

За благословение на христоблагията митрополит Амвросий раздаде нафора и благопожела на всички да добрат светлата радост около храма на светата обител.

Беше разпадан корб за зала на всички влезли участие в празничното богослужение, както и на доминате по-късно в храма, да се помолит и да възврат радовата на този светъл празник. На много и блага дела!

Доростолска митрополия

много хора се смущават да посетят храм в близост до гробница. Този увери, че няма нужда да се притесняват, защото това е Божият храм, където могат да получат утеха при скръбта си за своите близки, да размислят за предвечността на човешкия живот и да правят своя житейска равновесия, както и навестят мъртвите на земята покой. В заключение архиепископ Йокоза Бог да ни дарува радост, да ни дарува любовта и кротостта, да ни дарува напредка да всички и блажен живот.

Престолоустой на храма ик. Васил Иванов благодари на Негово Високопреосвященство митрополит Стефан.

Сливненска митрополия

След края на духовното тържество митрополит Стефан благодари за участие в празничното богослужение, както и на доминате по-късно в храма, да се помолит и да възврат радовата на този светъл празник. На много и блага дела!

След края на духовното тържество митрополит Стефан благодари за участие в празничното богослужение, както и на доминате по-късно в храма, да се помолит и да възврат радовата на този светъл празник. На много и блага дела!

След края на духовното тържество митрополит Стефан благодари за участие в празничното богослужение, както и на доминате по-късно в храма, да се помолит и да възврат радовата на този светъл празник. На много и блага дела!

Софийска митрополия

Размисли за Гогол

Някъде много отдавна на човешката логика да бъдат постигнати истинските измерения на живота и творчеството на великия син на Русия Николай В. Гогол (1809-1852). Всеки, който се докосне до неговото дело и неговия живот, неизбежно ще се сблъска с явление, което най-кратко и най-точно може да бъде названо с думата „загадка“. И приживе, и след земната му почивка мнозина, съзирали едва малко от него, прибягвали го обаяват за свой съмишленник или опонент. Малцина са онези, които в своя подход към него са се доверили, които като правило са приели за единствено достоверна изотопна изповед и са се опитали, доколото това е възможно, да разкрият вътрешните връзки, заради спомняния в едно писемно писмо, как надлег твърде разнообразия и противоречивия явления на творчеството му и слобити от живота му.

Бесспорният доказателство „Мъртви души“ (1842) се оказва съблюдан за неговия живот. Самият писател в явнирима само какво едно бясно преброяване на онази велика посма, която се създала в душата му и която ще разреши тайната на неговото съществуване. Известно е, че сюжетът на „Мъртви души“ принадлежи на А. С. Пушкин, който само го представя на Гогол. В писмо от 1843 г. го поводит „Мъртви души“ писателят описва реакцията на Пушкин, след като му прочел първите глави и първона-

чалната редакция на поемата: „Пушкин, който ни ни е с умай при четене-то ти (той обичаше да се смее) успяваше да става все по-мрачен по-мрачен и накрая стана съвсем мрачен... Видах какво знача душната правда и вие като човек улавяваш за човека вид може да му бъде предизказан тъмнината и плашещата истина в светлината (отгледено с курсив от Гогол). Отговора запознах да мисля само за това, как да смежа отнова тягостно душевство, което могат да създадат „Мъртви души“. Тези мисли хора изобщо не са портрети на онзинок хора; напротив: в тях са събрани чертите на оневи, които се смятат за най-добри. Нужно ми беше да отледа от всички прекрасни хора, които познавам, всичко лошо и гадно, с което те бе да искам са се зарили и да го върна на законните им пригекатели... От много от своите нещастици, които бяха слото ги предадох на геронте си, онеи ги в тях и накраях и другите да ме посочват“.

„Великият отпор на „Мъртви души“ в излизането на човека към неговото. В разбирателно си за света Гогол се свързва с тъжливостта на си. Иаак Сириг. В дуовен смисъл своя се събирателно ем, обхващано в себе си много от неговите страсти. Когато искам

свакуно да назовем страстите, наричаме ги „свет“. А когато искам да ги разложим една от другите в излизането им, ги наричаме страсти... Светът е пътски живот и пътско мъдруване. По това, че човек се с изтриване от неща, с новина, чет то се с отдалечи от света“ (Подвижачки наставления). „Мъртвата душа“ според писателя е душна духовно изпитание. В писмо до А. Велигорска от 1849 г. е разкрита и същността на духовната смърт – посветено отдалчаване и височествено отпадане от Бога. „Нищо не минава безнаказно, ако дори за миг откъднат омте си от Онез, как Когото сжмитворна трябва да се устремим погледите ни, и се уверяваме за миг от насичане, което е излизане, вместо небесите.“

Светът на Гоголените „Мъртви души“ се свежда до всеобщите душини и телесности, които са онеи. Думата „страст“ излизане от старобългарския език и основното й значение е „страдание“. Ето каква е тайната която добър и човеколюбив лекар с описал Гогол: нещастие, безразличност, гняв, избухност, клеветнически, оръждане, злопомстване, осардане на другия, левост, правност, неблагоаризме, фантазиерство, запаленост, гордост, самонамие, самолюбие, невечерие, неврост, упротирност, прехословие, гуйдажливост, неприщиваност, ласкавост, неискреност, сребролюбие, неувствителност, користелност, прищивност, човекоутоимчивост, ласкавост, ласкост, рупничестост, коварство, бескрамие, насмивливост, скритост, разкопие, лекомислие, страст към власт, а в скли дребен изиле и перчене с физическата си красота, непрекъснато ходене по обсии, вечерни и бляве, казартни игри и др.

Геронте на Гогол един друг се критикуват, заведат си, надхитрат се, мамат се, ласкаят се, предизказват, седи над друг и т.н., и по такъв начин всеки си е оказва съвски сянки и онама съвски так разрасне. Единствено е, който ги отстъпелъ в вомата апостелъ и не прави съприщане и не изрмитити си за нас сълъи, прошиван в тинирата, разбъркан и колчан да избързи като гер добродетелен човек – ласкав е доблестен от Бога и като е разбъркан с колчан чудна красота на женска душа, изпълна с не-

люкоузен стремек и самостоверение.

Опитът във втория том на „Мъртви души“ да създаде единствено герои, показани високо благородно и до ги заслез трайно на земата, където ги трябва да бъдат от неща, с новина, чет то се с отдалечи от света“ (Известно е, че Гогол сам изгари втория том – плод на многогодишен труд, сътворен с изнурително големо изпитание, в който и вскал да изгисе най-добрите си чувства и пощиване. В писмо по повод „Мъртви души“ от 1846 г. пише: „Затова и изгорен втория том на „Мъртви души“, защото така се било нужно. „Нима да ожие, ако не умре“ – казва апостолът. Трябва най-напред да се да възкрисне... Настъва време, когато е възможно, успие на волата и задоволяване на духа и битката със страданията си. Съзнанието на създателя на „Мъртви души“ се завети не с това, как да опровергава мнитовете и безразборните настурения, а с търсене на начин за утвърждаване на стойността и неприщивност. Защото мнитовете, които, издавано от хора с най-различни убеждения, той успява да открие най-голямото предпоставяне и начин за най-доброто развитие на човека – достигнатата до страшноето си духовно развитие гордост: гордост от своята честота и никне за човека не се свени публично – да се хвали с душевната си красота и да се смята за най-добър от всички“.

В избрания път на надбление на човешката душа ласкавост, неискреност, сребролюбие, неувствителност, користелност, прищивност, човекоутоимчивост, ласкавост, ласкост, рупничестост, коварство, бескрамие, насмивливост, скритост, разкопие, лекомислие, страст към власт, а в скли дребен изиле и перчене с физическата си красота, непрекъснато ходене по обсии, вечерни и бляве, казартни игри и др.

Геронте на Гогол един друг се критикуват, заведат си, надхитрат се, мамат се, ласкаят се, предизказват, седи над друг и т.н., и по такъв начин всеки си е оказва съвски сянки и онама съвски так разрасне. Единствено е, който ги отстъпелъ в вомата апостелъ и не прави съприщане и не изрмитити си за нас сълъи, прошиван в тинирата, разбъркан и колчан да избързи като гер добродетелен човек – ласкав е доблестен от Бога и като е разбъркан с колчан чудна красота на женска душа, изпълна с не-

„Николай В. Гогол“.

Рисука на А. С. Пушкин, 1833 г.

Писанка на А. С. Пушкин, 1833 г.

които съществено излизане: гордост от своя ум, когато умният започва вече против убожаването си да изпорава жалост, само защото иначе трябва да отстипи и пред всички да принесе гревната си.

Неочакван, но достоеи и категоричен е отговорът на Гогол. Опитай се изтихо на традициите на светостеостелата пълнота: „встречено от света и отиване заподозрени в единствено именоване към как оказитворение на „Мъртвите души“. Последното му произведение е във връзка да писма до приятели, по от притеснително тон той минава в тона на проповядване, поученост и подвижническото наставление, в които се усеща звукът на благоветността. Стилетъ с влишно-гържливост: монашата струя на дългонаследническото сие с разлив и речта му. Разсъжденията му за живота и предназначението на човека прищиват възможността за апостолски посания.

Следва

Любимца ДИМИТРОВА

Посепавам на светостелата намф на мои баяна – пановър, спелекножон Димитър Йорданов Димитров – бл. а.

НОВИ КНИГИ

ЦЪРКОВНИТЕ ТРЕБИ НА СЪВРЕМЕНЕН БЪЛГАРСКИ ЕЗИК

Протопсалтъ на Българската православна църква г-н Методи Глигоров е измал добрата воля и големата загрибеност да внесе на църковните глави и на почетателите на източноправославната църковна служба най-новия си труд „Църковни треби на български език“ – дело на задълбочено познаване на църковната музика и на големата ревност за въвеждането на българския език в православното ни богослужение.

Предлаганият църковно-евангелски сборник съдържа песнопенията от мѡлѡба, от Малкия и Великия всосенити, от Крайничето и Вичничето, от обичоеноето и паскалното опело, преведени на съвременен български език.

Сборникът ще може да се ползва като от църковни певци, които петя практически, така и от тези, които се предпоначат да ги пѡт приготвят на немвен и заведен нотопие.

Изкрено пожелаваме така малка, но щенка книга да бъде насърчително посрещната с радост от свещенослужителите, кирисни певци и църковни служители и да намѡри широко разпространение между православното изпълнение и благоветно приложение!

Ще желаете да се снабдят със сборника могат да се ползват в книжарницата на Столичните църкви в София, в Св. Срдиевска манастир или да се обадят към автора Методи Глигоров (тѡл. 044/830993).

Съинствена митрополия

Награден наш служител за принос към столичното образование

На 11 мѡ, два на светити деня наши служители в София и Кирил, в алулата на ИАТФИЗ „Кр. Сарафов“ са проявили сръбност и жетство по повод Дена на славянската писменост и култура. То бе организирано от Регионалния инспекторат по образованието Софийски район.

Като всички години, така и тази на отличия се педагози бяха връчени грамоти за принос към столичното образование.

Сред отличените преподаватели с грамота и стипендия бе и най-добротообразовател по предметите „Религия“ в София Гюжа Руса Ташева. Та преподава в стопничното училище 20 УО „Тодор Минчов“ и 41 УО „Св. Патриарх Евтимий“. Член е на издателския съвет в Българската православна църква „Климент Охридски“ по програмата за подготовка на специалисти в областта на теологията за придобиване на учителска правослостелност. Госпожа Руса Ташева е отличен главен счетоводител на Синодално издателство.

Във връзка с връчването и награда и по повод нейния ден в столичната община е организирано съвместно детелство и пожелава дълги години в дълголетие и радост по немления, но обновиелите път на просвещение.

От екипа на Синодално издателство

„Православно медицинско пътуване по православни манастири край Солун и Верия“

Продължение от брой 9

По пътя за манастира о. Николай ни разказа, че там има частна от моштите на свети архиепископ Лука в светец Базилианска църква, лекар-хирург, канонизират от Руската православна църква през 1995 година. Свети Лука е роден на 27 април 1877 година. Започва гимназия и рисувално училище, а през 1903 г. – медицински факултет. Зашитава докторска дисертация, работи като бистрицки хирург в Габлицки университет. Там е подава медицина в медицински факултет. Отпускава катедра по оперативна хирургия и топографска анатомия в Държавния Турскавски университет. Там е ръководил на вехри и две години по-късно приема монашеско постржие и името на св. апостол Лука. Према архиепископски сан и най-накрая е избран за Руската православна църква време, на епохата на жестоки репресии си и синода. Подобно на апостол Лука и той е лекар, хуманист и писател, написвал е останал книги на медицински и духовни тематика. Особено интереса е книгата му „Дух, душа и тяло“. Неколкократно бил затвор и заточение, но и там продължавал открито да изповядва Христа, бестрашно да проповядва Словото Божие и никогато не преставал безвъзмездно, подобно на светиите участници, да лекува хората. Билата претрпел на лекаря, по свидетелство на колегите му, по време на операциите и присъмянето на болните била облекчена върху архиепископско му обличение. Стотици, а може би и хиляди човешки животи спасил светителят Лука. Той бил изключително по своите способности лекар-хирург, учен, автор на знаменития труд „Очерк по гнойна хирургия“, по който и до днес се обучават студентите по медицина. Преставил се в Господ през 1961 година.

На търсенето го е върна и молтва св. архиепископ Лука продължава и до днес да подава излечение и помощи от светите си мощи, които се почитат в Свето-Троицката катедрала в Симферопол. Океан Николай ни разказа също чудно свидетелство. В руския храм „Света Троица“ в Атина от негодната има икона на светителя Лука (Войно-Исенички) с ивградна частта от неговите мощи. Необичайното е случка, че мощите и иконата са частна от неговото същество. Той част е трудно разбираем, тъй като у всеки човек три дни след смъртта му започнал разпад на тъканите на сърцето и глътката мляк, а у този велик Божий угодник сърцето е останало изгнелно. От тази негодна икона вече са получали излечение от тежки болести неколкоци.

Този чудотворен образ в атинския руски храм се оказал там по чудеси наши. Свети Лука (Войно-Исенички) е явил в съновиение на предтещата на храма о.

Св. архиепископ Лука (Войно-Исенички). Икона от манастира „Панагия Доира“.

Икона на св. Анастасия Узорешителница от едините манастири

всичко зависи от виргата ни. Ние тръгна да възлюбим цялото си упование на Бога, да отсечем колата си и да казваме като светителя Лука: „Господи, да бъде Твоята воля!“

Пристигайки в манастира, завлячихме голямо окнижение и многолюдно народ. Току-що бяхме извършили кръщение на малко момченце, лекарик, пристигнал на светото тайство, излязайки от храма, подхващавяха родителите и кръстниците. Имаше и много бедни. Вечерната служба бже започнала и храмът беше пълен с богомолци. Образу се голяма ошакота от чакащи да се поклонят на частната от мощите на свети Лука, който бже изнеси за поклонение и обласко веление.

Поклониме се с вълнение на св. Лука, светеца с когото току-що се запознахме. Топла благодарност из-

Георги е архиепископски си обличение и била претрпела върху него. В лявата си ръка държал ножици с тампон, а в дясната – скалпел. Светителят се обвърнал към о. Георги с думите: „Ти помагаш на мите лекарски в Атина, и Бог ме призова да ти помогна. Но първо трябва да се обричеш с гръб към мен, да да оперирам гръбна твоя.“ Очевидно Георги усетил вратата на светителя върху гръба си.

Оттец Георги от годни страни отдал от междурепрешена дислопатия и не можел да служи, заното гръб му висела като възлукана. Свети Лука доста върже му направил операция, после го зашил и му казал, че всичко е наред и след три дни ще дойде при него.

След това о. Георги се събудил. Това станало на 9 декември 2002 година. Веднага се почувствал много по-добре от обикновено. Подгледнал гръб си в огледалото и видял каквици гръб на това място, който са със го оперирал светителят Лука. Опинат да видне ръката си, която въобще не можел да повидне дотогава, и велика утеха.

После отишла при хирурга, който го наблюдавал, направил и рентген, но на снимките вече нямало и следа от патологията, който лекарят не можел да повара. След разказа на о. Георги лекарят споделил, че е чувал за д-р Войно-Исенички, но не знаел, че се светица. Като сегабид натъгало и изнеленето на о. Георги, лекарят поварвал в Бога.

А след три дни домести иконата с частната от сърцето на светителя в храма. Пратил я Самаронополюският и Крымският митрополит Лазар, на когото свети Лука се явил също в съновиение и му казал да върнува три неговии икони, като една от тях е частна от виргата на о. Георги в Атина, който много помагал на сънародниците му там.

Всичко това свидетелства за истината, че ако човек е действително вързан, тогава живува му бже бъде изгнелен с чудеса. Но

Президент вечерта в манастира „Панагия Доира“ изпълни душеите ни от откровението на светостта, въред които се оказали повестите на Божия милостиво и чужо преприятни душеите ни с благодат. Слава Богу за всичко!

След като се прибраме за преуновяване в манастира „Панагия Сумела“, отговарме да се поклоним пред чудотворната икона на Божията Майка, молжихме се, никъде всички нести, които жажеме за света Богородица, прочетоме акастик към Божията Майка и не ни е изкарал да в оставям, радостта ни беше пълна.

На следващия ден стурината започнаме в Солун. Съляхоме от рейса при Бялата кула и покрай морето по крайморския булевард отидоме до митрополитската катедрала „Св. Григорий Палама“. Църквата е богата, с мраморен олтър и два владички престола едни срещу друг, разположени от двете страни. Много красиви икони украсяват стените. Тук се поклонт мощите на св. Григорий Палама, на които се поклониме и се помолиме. След това посетиме манастира „Св. Тодор“, пострен през IX век. Тук е проксела и светост света Тодора, и царката към манастира се поклонт светосте – мощи, както и мощите на св. Давид Солунски.

Св. Давид Солунски е отписан от VI век, поизваждал се в кладенец на едно близкото дърво. Но това време в град Солун градоначалник бже руски и лоз човек, хората страдали от неговата жестокост. Ангел Господен се явил на свети Давид и му казал да отиде в Константинопол и да се оплаче от него, и така да помогне на града. Светецът изпълнил заръката, стигнал от дървото и отишъл в императорския двор. Като го видял в аршиния му и неугледен вид, император не му обрънал никакво внимание. Свети Давид, който взел тамия в ръцете си, го разпалил и прикалал няколко. Император бил изгнелен и разпален, а свети Давид, митрополит Юстинян се възмуи и разбрал, че Божии човеци го посетил. Този епизод от житието на светеца с биографисан над ръката с мощите му. Когато св. Давид се вършал, по пътя се разболел а се помолви горещо на Бога да види едно велико местото, където се е поизваждал, и тогава да види. И наистина, щом стигнал на височината, от където могъл да го зърне, той срещал Бугу дук. Никои не знаел къде е погребен. По време на голямото земетресение в Солун през 1978 г. сива гърания видяла саркофагите с мощите на св. Давид и св. Димитър в Италия и предларела действия за връщането им в Солун. Гръцкият патриарх издействал връщането на мощите на двамата солунски светици и днес мощите на св. Давид се поклонт в първата „Св. Тодор“ в град Солун. Поклониме се през светите мощи на светците и с чувство на благодарност за Божията милост се помолиме.

След като се разходихме из града, се съобразяме в класия слободя при Бялата кула, натураломе Солун и се отпратиме за манастира „Св. Анастасия Узорешителница и Лечителка“, който се намира по пътя за Халкидика. Старинен манастир, в който се намират главата на света Анастасия и стълпата ѝ, както и стария гонимец икон на светителя. Я манастира се поклонт мощите на св. Троица – Солунски митрополит. Сад като се поклониме и помолиме, напуснаме манастирския двор – последната православна светица от великото поклонническо пътуване, и се отпратиме за Бургас.

Пристигнахме благополучно в София. Програмата на пътуването беше изпълнена, а душеите ни преприятно се благодат. Слава Богу за всичко!

Нася КИНЕВА

ЗАПОЧНА АБОНИРАНЕТО ЗА 2010 г.

„Църковен вестник“

1 година ..... 25,00 лв.

6 месеца ..... 12,50 лв.

3 месеца ..... 6,25 лв.

ед. цена ..... 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА

СВ. СИНОД, София – 1000

ул. „Оборище“ № 4

тел. 987-56-11, тел. факс 980-30-16

МОЛ. Тинка Гивелис, Кривопаланка

e-mail: sinod@svetitsa.com

РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Работим се в интернет.

Банковска сметка на Синодално издателство на БИЦ

УниКредит Българска при Св. Св. Кирил и Методије № 58

IBAN BG97UNCNRM6601018147018, БИК код: UNCRRG9F

Сметката се е вирганет в поиневски язовик но на българска сметка.

Внимание да е изясно попочат адрес в поиневския код на попочатката!

„Църковен вестник“ съдържа светцини текстове и поучения и

не бже да се използва за неинствено и поучено.